

Beieškant maisto paslapčių Lenkijoje

2016 m. mūsų „Aukuro“ gimnazija kartu su Lenkijos, Vokietijos, Italijos, Slovėnijos, Vengrijos mokyklomis pagal ERASMUS+ programą įsijungė į tarptautinį projektą „Maisto paslapčių beieškant“. Tad neatsitiktinai metai penkiems aukuriečiams ir vokiečių kalbos mokytojai Violetai baigėsi kelione pas partnerius lenkus. Ten dirbome visą savaitę, patyrėme daug gerų įspūdžių.

Jau pati pirmoji diena buvo darbinga: išklausėme kitų šalių prisistatymus-pasirodymus, teko tai padaryti ir patiems. Po įdomių prisistatymų mūsų laukė ir logotipo konkursas, kuriame buvo atrinkti 3 logotipo variantai iš kiekvienos šalies. Buvo įdomu, kas laimės. Po ilgai trukusio balų skaičiavimo paaiškėjo, jog projekto logotipu išrinktas mūsų gimnazijos mokinės Aistės Ašmontaitės darbas. Vėliau turėjome progą parodyti savo kūrybiškumą kurdami unikalios dizaino marškinėlius su sveiko maisto atributika. Taip ne tik ugdėme žinias apie maistą, bet ir lavinome vaizduotę.

Gražų antradienio rytą visi išvykome į Miliz kaimelį. Apsupti Lietuvą primenančios gamtos sužinojome karpinių auginimo paslapčių. Taip buvome supažindinti su senosios Lenkijos valstiečių maisto tradicijomis. Po ekskursijos gavome užduotėlę: stebėti aplinką ir sukurti po trumpametražį dokumentinį filmuką apie rezervato gamtą. Nuvargę ir gamtos sužavėti buvome pavaišinti gardžiais, rezervate augintų karpinių, kąsneliais.

Trečiadienis buvo pati sunkiausia savaitės dalis. Dieną pradėjome aktyviai ir gan įdomiai: ieškojome senamiestyje esančių objektų ir sužinojome jų istorijas, legendas. Po to patraukėme link mokslinio vandens centro – Hidropolio. Kadangi Vroclavas yra labai didelis miestas, žygiuodami pamatėme kitą miesto pusę, naujas, mums nematytas vietas. Hidropolyje pamatėme naujas, dar nematytas žuvis, sužinojome mokslininkų atliktus tyrimus su vandeniu, supratome, kad vanduo yra svarbus mitybos pagrindas žmogaus gyvenime. Iš ten grįžę dar nusprendėme aplankyti naktinį Vroclavą. Kartu su lenkais ir italais pamatėme miesto mero darbo vietą.

Ketvirtadienį pabudome nuo garsaus barškinimo į duris. Mes, Aistė, Vilija ir Sophie, atidariusios duris, nustėrome – už durų stovėjo iš Vokietijos atvykęs mokytojas su striuke. „Mes vėluojam!!!!“ Galiausiai mūsų sulaukė projekto dalyviai ir mes, miegalės, išėjome Lenkijos tradicinio maisto pėdsakais. Sužinojome, kad Vroclave yra gana daug mažų alaus daryklų ir daug restoranų. Viename iš jų klausėme paskaitos apie maistą ir degustavome vietinių ūkininkų produkciją. Sužinojome ne tik Lenkijos maisto tradicijas, bet ir italų, vengrų, slovėnų, vokiečių. Po paskaitos, mes, lietuviai, apsilankėme pas mūsų mylimą draugą Blažejų. Jis mus pavaišino tradiciniu lenkišku patiekalu, kuris buvo lyg mūsų balandėliai, bet su grybų padažu.

Penktadienio dieną pasitikome mokykloje. Gavome progą pasijusti tikrais menininkais dekoruodami lėkštes. Lėkštes dažėme tam, kad Lietuvoje prisimintume sveiką mitybą ir gerai praleistą laiką Vroclave. Po visų darbų mus pakvietė gaminti populiarus lenkiško patiekalo „Pierogi“- tai koldūnai su bulvių, varškės, raugintų kopūstų, virtos ir nevirtos mėsos, grikių bei

špinatų įdarais. Gaminių skonis buvo puikus ir, galima sakyti, netikėtas. Paskutinį penktadienio vakarą visi projekto dalyviai praleidome kartu, atsisveikinome.

Visos kelionės metu susipažinome su daugybe skirtingų asmenybių, pažinę kitų šalių tradicijas išmokome vertinti savas, išmokome būti tolerantiški, lavinome vaizduotę, kūrybiškumą. Taip pat supratome, jog turime keisti požiūrį į maistą, susipažinome su sveikos gyvensenos teikiamais privalumais.

Vilija Gintalaitė, Sophie Marangos IIIa kl., 2016-11

